

[Svend Aage Jensen]

For det fjerde: I ændringsforslag nr. 9 vedrørende kapitel 01 står der under § 04, at Københavns Havn kan indgå overenskomster og aftaler om løn- og ansættelsesvilkår for medarbejderne. I bemærkningerne til den pågældende paragraf står der, at bestemmelsen anses for nødvendig for at sikre, at Københavns Havn kan være selvstændig forhandlingspart. Hvorfor det, hvis det er en selvstændig institution?

Nu vil trafikministeren sikkert svare mig, at der ikke sker nogen ændring i selskabsformen, idet den retlige status for Københavns Havn er uforandret i forhold til lov nr. 109 af 29. april 1913 om bestyrelsen af Københavns Havnevesen, som fru Eva Møller også anførte. I denne lovs § 1 står der, at Københavns Handelshavn er en selvejende institution, der ledes af en havnebestyrelse. Men vi ved jo godt fra førstebehandlingen af lovforslaget, at det er Justitsministeriets og dermed også regeringens opfattelse, at Københavns Havnevesen er en statslig enhed, som tilhører staten. Det var årsagen til, at havnevesenets bestyrelse hensatte 17 mio. kr., der skulle anvendes til et muligt sagsanlæg imod staten, og mig bekendt står de stadig væk og venter på den pågældende konto.

Med hensyn til bestyrelsens sammensætning foreslås det, at den skal bestå af 12 medlemmer, hvoraf regeringen vælger de 6, herunder formanden. Da formandens stemme er udslagsgivende ved stemmelighed, kan de regeringsvalgte medlemmer af bestyrelsen alene gennemføre samtlige beslutninger. Hvis der her ikke er tale om ekspropriation, hvor aktiverne fra én juridisk person overføres til en anden juridisk person, tror jeg, jeg vil overveje at forlange mine skolepenge tilbage. Det er mig helt uforståeligt, at Socialdemokratiet, som via medierne har givet såvel havnevesenets og havnevesenets medarbejdere som befolkningen forsikring om, at selskabet forbliver uændret og beholder sin status som en selvejende institution, har kunnet godkende dette ændringsforslag.

Jeg kan forstå, at trafikministeren har ført forhandlingerne, og jeg må bede ministeren her fra talerstolen oplyse klart og tydeligt, om det nye selskab er en selvejende institution eller ej, og ikke kun spise mig af med at henvise til, at Københavns Havns status er uforandret i forhold til loven af 29. april 1913. Forbliver Københavns Havn en selvejende institution? Det kan besvares med et ja eller et nej.

Jørgen Estrup (RV):

Belejringen af Københavns Havnevesen har nu stået på i 6 år, og man kan just ikke sige, at krigslykken har været med belejrerne. Først forsøgte vi med beslutningsforslag, så med lovforslag, og havnedirektøren og hans folk forsvarede sig tappert med henvisning til grundlovens § 73 – og ikke uden virkning.

Nu står vi så i en situation, hvor en anden strategi er kommet på banen, og jeg tror, at trafikministeren har konsulteret forsvarsministeren og historieboegerne. Det, vi nu har liggende foran os, minder mig mest om den situation, hvor man placerer et stort, interessant bygningsværk med et indvendigt hulrum uden for murene og håber på, at dem inden for murene vil trække det indenfor og se, hvad det er for noget. Og når de så åbner det, vil der komme en helt ny bestyrelse ud og ændre situationen inden for murene, netop som det skete i Troja for mange år siden. Der er altså simpelt hen tale om, at man prøver at overtage institutionen indefra, og det er ganske snedigt. Jeg håber i og for sig, at det vil lykkes, men jeg har mine tvivl efter at have læst dagens aviser, hvor jeg kan se, at havnens folk jo er lige så udspekulerede, stort set.

Man skriver i betænkningen, at man med dette forslag undgår komplicerede forhandlinger mellem to organisationer, og at der dermed kan skabes en mere effektiv og dynamisk organisation med større handlefrihed. Ja, forhåbentlig kan man det. Men det virkelig interessante er jo alt det, som ikke står i forslaget. Der står ikke noget om, hvordan man får tilgodeset begge de formål, som Københavns Havn nu skal tage sig af. Der står ikke noget om, hvordan man forhindrer det interne slagsmål i Københavns Havn. Der står ikke noget om, hvordan man får opbygget en slagkraftig organisation på det eksisterende grundlag. Det kan der formentlig heller ikke stå noget om med den konstruktion, man har lavet, men det er det, hele interessen samler sig om.

Derfor må man sige, at betænkningens mange ord og nærmest påkaldelser af, at der ikke sker nogen ændringer i Københavns Havnevesens hidtidige område og beføjelser osv., i første række netop kun er ord. Vi andre må vente og se, hvad det bliver til. Det er en facade, som skal udfyldes, og det kræver tålmodighed, det kræver en ikke ringe kampgejst fra re-